

Akademie výtvarných umění v Praze
Studijní program Výtvarná umění Ateliér: malba 2

DIPLOMOVÁ PRÁCE
Dirty Infinity

Vypracovala: Marie Paterová
Vedoucí diplomové práce: MgA. Milan Mikuláščík
Oponent diplomové práce: MgA. Adina Šulcová
Akademický rok: 2024/2025

Diplomovou práci jsem pojala jako popis procesu vlastní tvorby, ve kterém se mi klíčovým nástrojem pro pochopení stala vizualizace symbolu nekonečna. Tento motiv se volně objevuje v mých obrazech a stal se pro mě metaforou neustálého hledání rovnováhy mezi chaosem a řádem. Do celého procesu se promítají také bizarní výlety, které pro mě měly nečekaný duchovní přesah.

Inspiruji se náhodami, fragmenty, fotografiemi, nalezenými předměty a bytostmi, jež mě na cestách potkaly nebo neplánovaně zasáhly. Snažím se propojit symbol osmičky s těmito osobními zkušenostmi, s duchovními zásahy a s novodobými poutními cestami. Podobně jako je pro mě důležité unikat, tak potřebuji zároveň přenášet tyto emocionální záznamy na plátno, kde lze celý tento prožitek uchopit a zpracovat v jeho celistvosti.

∞

Opisování středu tohoto symbolu pomocí jeho smyček je pro mě vyhovující metaforou k pochopení různých existenciálních cest a drah, jak v samotném procesu tvorby, tak i v životě ve kterém se opakovaně ztrácím a znovu nalézám díky označeným bodům na "trase". Jen málokdy se podaří zastavit přesně ve středu, většinou se k němu pouze přibližuji nebo jím krátce procházím. Tyto tvary a cesty zachycuji během výletů a putování, kdy mě na trase doprovázejí obrazy, piktogramy, citáty a náhodné vzkazy, které se objevují na displeji telefonu, na billboardech podél silnic, nebo v hláškách, které vymýšlíme s přáteli. Symbol nekonečna, kterých existuje nespočet, pro mě představuje uličky, slepá ramena a průchody, které obcházejí střed osobnosti a metaforicky ukazují pohled na „cestování“ z ptáčích perspektiv na osobní trase.

cesty

Některá z těchto putování mně připomínají zkušenosti poutníků. V procesu cesty nastává stav *liminality* - fáze, kdy člověk opouští staré zvyky a jistoty, aby se mohl otevřít novým možnostem a pohledům. Cestu často provází *katarze*, očištění skrze prožití silných emocí, a propad, který znamená ztrátu pevných bodů, vedoucí až k duchovnímu probuzení. Právě v těchto chvílích se mění vnímání světa i sebe sama, a duchovnost se stává přirozenou součástí pohybu mezi známým a neznámým. Symbol nekonečna v sobě nese obraz dvou poutních cest, které se neustále proplétají, míjejí, kříží a znovu setkávají, aniž by skončily. Představuje nekonečnou pouť, která se stále vyvíjí. Stejně jako poutníci na své trase nalézají nové výzvy, znamení a ponaučení, i já vnímám tuto cestu jako sérii okamžiků, kde slova přecházejí ve tvary, tvary ve slova, a někdy se v nich zrcadlí známé obrazy nebo tváře které se promítají do malby. Každý krok, každá smyčka na trase má svůj význam, svou roli v nekončícím pohybu mezi začátkem a koncem, který vlastně neexistuje.

COOL
MUMIE BRNO
PARTY IN DISCO
FESTIVAL EŽVIL (STANĚ)
HRADEČ
HRAČKA ALL NIGHT
ZLATÉ HOŘKY
MLYNY LOL
HROBON
GLOBUS
KRNÓV
POTOP
HELSINKI
VACHEK
PĚŠICKÁ
ZPĚV

Pokusím se předat jeden ze zážitků, který považuji za “novodobou poutní cestu”. Pohnul nejen mými litosférickými deskami a mohl by pomoci k pochopení esence diplomové práce...

Recenze na démona

S Nelou a Kájou jsme se vydaly na výlet, protože už bylo teplo a izolace městem nás po půlroční zimě hluboce zneklidňovala. Nechaly to na mě, což během výletu vyvstalo jako osudové rozhodnutí, které balancovalo na hraně zdravého rozumu.

Měly jsme na to jen dva dny a cíl byl dojít na zahradní párty poblíž Prahy, kterou pořádali lidé, které jsme moc neznaly, což po dobu výletu stupnovalo stres podobající se žaludečnímu, zvětšujícímu se vředu. Inu, je pro nás nezbytné dělat si to nepříjemné, alespoň pro mě s Nelou, ty které ještě neopustily, nebo naopak nadále tvrdě pokoušejí vlastní sebevědomí hrubou silou.

Už cesta vlakem a příjezd do Kralup nad Vltavou doprovázela podivná atmosféra. Ačkoli se s Nelou a Kájou známe 10 a 17 let, tak jsme ze sebe nervózní. S narušeným psychickým zdravím je jasné, že člověk chronicky porovnává, z čehož vzniká tenze... a také se zas tak často nevidáme. V počtu tří, a né mezi čtyřma očima, to ale bylo relativně v pořádku, a vzájemná důvěra se začala obnovovat a hned bylo jasné, že toto setkání bude hutné a velice legrační. V Kralupech jsme si koupily kýbl bramborového salátu, 10 bílých rohlíků, abychom podpořily bizarního ducha našeho spojení a vydaly jsme se na cestu, hned po 200 m jsme narazily na pouť, kde hrála úžasná píseň, Slovenský eurodance cover v duchu čardáše. Budoucnost byla předurčena.

Tak jsme putovaly podél řeky, lidé si nás všímali až nebývale okázalým způsobem což nám bylo velice nepříjemné, před tím přece člověk utíká naivně z města. Kolem řeky proudily davy cyklistů nebo rodiny s kočárkama. Ubíhaly hodiny a my jsme toho moc neušly, zastavily jsme se v restauračním zařízení a byly jsme zde až do stmívání, během kterého jsme nahrávaly 3 hodinovou rozhlasovou hru, ve které řešíme odlet navždy pryč nebo například diplomku, která odjezd znemožňuje. Návštěvníci byli trampové a vodáci, nedočkavě vyhlízející sezónu. Při odchodu nám pochybné individuum nabízelo vajgl z brka, nabídka která se neodmítá a posléze velice vtíravě nabízel svoji nevyžádanou přítomnost. Daly jsme se v chaosu na útěk, i když měl týpek elektrickou koloběžku, tak nás kdosi uháněl během. Zastavily jsme se v domnění prohry, dobíhající byla ovšem barmanka, které Nela ukradla krýgl.

Už byla skoro tma a potřebovaly jsme nalézt vhodné místo, kde bychom se nejméně bály. Pro pocit bezpečí byla rozhodně nejméně vhodná průmyslová osada Řež. Putovaly jsme asi 20 min podél Ústavu anorganické chemie a cítily zde ještě víc, jak krajina prahne. Tento pocit eskaloval celou dobu, čím blíží jsme byly Praze.

Stupňoval se také vnitřní neklid, neblahost okolí a naše neorganizovanost nás vrátila do minulosti, vzpomněly jsme si na dětské hřiště nacházející se v “centru” Řeže, kde jsme prožily přijetí. Za ústavem a jeho posledním reaktorem vedla temná cesta u které byla přistavena šipka mířící na ni s nápisem “polepšovna ducha”. Po chvíli jsme došly k parkovišti, ze kterého vedly dvě cesty, jedna osvětlená podél domů a druhá ještě temnější než ta předešlá a ta vedla pod mostem. Měly jsme v plánu vydat se na cestu světla, v dále jsme ovšem spatřily neklidný, ze strany na stranu se kývající tvar. Byla to bytost, bezvlasá a bezruká která mířila směrem, kterým jsme se chtěly vydat. Nikde nikdo jiný už pár hodin. Nastavila jsem nebojácnou tvář a vybídla jsem Káju a Nelu k chůzi, strach a možná intuice ale převládla na všech úrovních, musely jsme se zastavit a rozdýchat to, co jsme právě viděly a pocítily. Nebylo to vůbec hezké ale po několika desítkách minut jsme se vydaly do temné uličky, nešlo jinak, než ji proběhnout. S bušícím srdcem jsme se ocitly na dětském hřišti, které na první pohled vypadalo krásně a bezpečně.

Procházely jsme jím a jásalý jsme naším obvyklým způsobem, po krátké chvíli ale začalo působit jako creepy klaun z dětské oslavy a realita byla ještě děsivější než předtím. Snažila jsem se držet odhodlanou tvář i když mi jí podmínky táhly silou dolů. Ale vzpomněla jsme si, že za dětským hřištěm je ještě fotbalové hřiště, jako by nás něco nutilo dospět. S dětskou důvěrou jsme si myslely, že se třeba dostaneme do míčovny, která byla součástí fotbalového klubu. Obešly jsme roh budovy a byl tam On, kymácející se ve tmě. Utíkaly jsme zpátky, Nela se na dětském hřišti poblila. Jediná oficiální cesta pryč z Řeže vedla přes něj. Seděly jsme na nádraží a v kuse jsme pozorovaly most přes řeku, na druhé straně byl On. Strach nás donutil jít dál přes mokřady až na nejbližší přístupný kopec, který díky nám málem shořel.

0 **hodnoceními** jste pomohli ostatním rozhodnout se, jestli místa také navštíví.

! 1 zamítnuté hodnocení

Řež

Část obce

Husinec, Středočeský kraj, Česko

★☆☆☆☆ 6. dubna 2024 (před více než rokem)

Ohlídejte si toho kulhaveho demona co vam tam straši proboha

😞 Atraktivita, Služby a obchody, Dopravní dostupnost, Volnočasové aktivity

👍 1

12:34

30%

to snad není možný

Zkráceně se pro mě stal konkrétní výlet právě tímto typem poutní cesty, během níž krajina zrcadlila náš vnitřní stav a fungovala jako prostor *liminality* - přechodu mezi známým a neznámým. Postava kývající se bytosti, kterou jsme na cestě potkaly, ztělesňovala stín a nezbytné setkání s vlastními strachy a potlačenými emocemi. Tento přechodový "rituál" nás také výrazně sblížil a celý zážitek se stal ukázkou symbolického putování - neustálé hledání rovnováhy, kterou se nedaří uchopit a toho, že i současné cesty krajinou mohou nést hluboký duchovní přesah a stát se rituálem proměny.

V malbě se pro mě tato inspirace stává obdobou vnitřních i vnějších cest. *V obrazech opakuji stále podobný princip - nejdřív potřebuji vytvořit chaos, nepořádek, kterým se plátno zaplní. Teprve v tom vizuálním shluku hledám pak klid, systém.* Tento proces je podobný pouti, kdy se člověk ztrácí, bloudí a postupně z nasbíraných fragmentů skládá nový význam. Po několika vrstvách se začínají objevovat známé symboly a tvary, které fungují jako orientační body.

Často si uvědomím jejich smysl až s odstupem času, malba se zpětně propojuje s událostmi a emocemi, které ji provázely. Tvorba je tak pro mě způsobem, jak mapovat vlastní vnitřní krajinu a zachytit okamžiky liminality, hledání středu a vztahování se k proměnlivé realitě. Obrazy se stávají cestami vedenými spletitou smyčkou.

Dirty infinity

Je metafora k životu i s jeho všemi vrstvami, něco jako chaotický systém čar obklopující pohyblivý bod, svět ve kterém je vše neuchopitelné, reálné i zdánlivě nereálné, kde skutečnost na sebe bere podobu iluze a kde jsou některé věci nevysvětlitelné, ale z ptačí perspektivy jsou tyto cesty, slepá ramena řek, plochy pohromadě a dávají **barevný, živelný tvar, ve kterém je vše možné.**

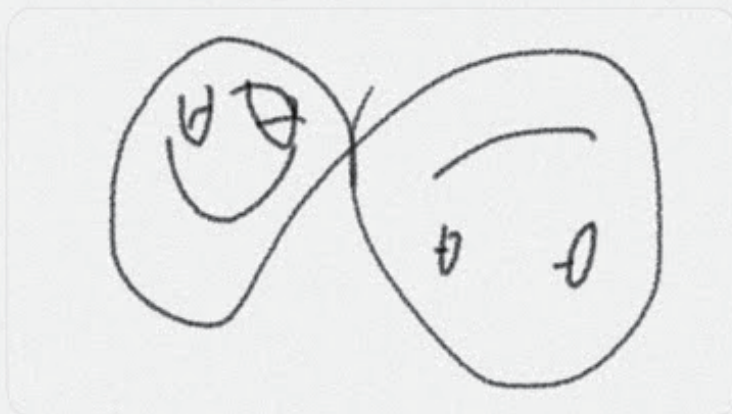
22:08

5G 68

Title

5 October 21:58 | 0 characters

inspirační zdroje

Michal PETR, *Vrátit se do středu*, *Psychologie.cz* 17. 5. 2023, <https://psychologie.cz/vratit-se-do-stredu/>

J. C. COOPER, *Ilustrovaná encyklopedie tradičních symbolů*, Praha - Mladá fronta 1999

Carl Gustav JUNG, *Červená kniha*, Praha - Portál 2013

Heinz-Peter RÖHR, *Hraniční porucha osobnosti*, Praha - Portál 2003